

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/226/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417206030
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8417206030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F., o zaplatenie 2.281,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.038,93 eur, a to v mesačných splátkach po 40,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, ktorú doručil tunajšiemu súdu dňa 21. 8. 2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.281,28 eur s úrokom vo výške 28 % ročne so sumy 2.281,28 eur od 12. 7. 2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 20. 11. 2013 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a že na základe tejto zmluvy žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet č. R.. Žalobca tvrdil, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť tým, že sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a keďže tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril príslušný účet žalovaného o čom ho informoval posledným výpisom z účtu a keďže účet je možné zatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, pred zatvorením účtu vykonal dňa 11. 7. 2017 internú účtovnú transakciu, prevod, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Ide o transakciu, ktorá má spravidla popis „bezhotovostný prevod, vyrovnanie zostatku, zatvoreného účtu“ alebo „prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu dlhu zo strany žalovaného. Poukazoval na to, že v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s výveskou úrokových sadzieb istina pohľadávky - nepovolené prečerpanie účtu je úročená úrokom vo výške 28 % ročne.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, výpisy z účtu a vývesku úrokových sadzieb produktov.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 13. 9. 2017, písomne nevyjadril.

4. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Neúčasť na pojednávaní ospravedlnil tým, že je odcestovaný, o jeho odročenie nežiadal. Uvedol, že finančná situácia mu nedovoľuje uhradiť záväzkov jednorázovo, preto žiadal o možnosť jeho splatenia v splátkach. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalobca, ktorý neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil s tým, že súhlasí aby súd rozhodol v zmysle jeho podaní aj bez jeho účasti tvrdiac, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti strán sporu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

5. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov, a to Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, s obsahom Všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 1. 11. 2013, s obsahom výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 31. 5. 2014 do 11. 7. 2017 (čl. 21 až 77 spisu), obsahom žalobcom predložených úrokových sadzieb produktov účinných od 1. 8. 2017 a Sadzobníka poplatkov účinného od 1. 8. 2017 a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 20. 11. 2013 uzavrel žalobca ako banka so žalovaným ako majiteľom účtu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb ktorej obsahom podľa článku I zmluvy bola zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a služba SMS notifikácia, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému osobný účet č. XXXXXXXXXX v mene EUR. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou zmluvných strán vypovedať zmluvu s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu zriadený na základe zmluvy. Podľa článku IV. bod 2 záverečných ustanovení zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko a.s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované v zmluve sa mali riadiť Obchodnými podmienkami špecifikovanými v jej článku IV bod 3 Záverečných ustanovení. Uvedené skutočnosti súd zistil z fotokópie písomného vyhotovenia predmetnej zmluvy.

7. Žalobca ako dôkazy predložil tiež výpisy z účtu žalovaného za obdobie od 31. 5. 2014 do 11. 7. 2017 (čl. 21 až 77 spisu) z ktorých súd zistil, že sú tam zaznamenané kreditné položky (prijaté úhrady na účet) a debetné položky v rámci ktorých sú tam účtované jednak skutočné dispozície žalovaného s peňažnými prostriedkami z účtu (prevody, platby kartou, výbery hotovosti z bankomatu...) ako aj úroky a rôzne poplatky označené ako popl. zist. zost. ATM inej banky (16 x 0,30 eur, spolu 4,80 eur), poplatok za výber hotovosti z bankomatu v SR (8 x 1,50 eur, spolu 12,- eur), poplatok za zrušenie TP (1 x 2,- eur), poplatok za hotovostný výber (2 x 2,- eur, spolu 4,- eur), mesačný poplatok za vedenie účtu (37 x 3,90 eur, spolu 144,30 eur), zrážková daň (0,02 eur). V rámci debetných položiek sú tam účtované aj poplatky za upomienky (8 x 15,- eur, spolu 120,- eur), výzvy (1 x 30,- eur) a tiež poplatok označený ako „prípl.za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod (6 x 5,- eur, spolu 30,- eur). Suma úrokov vyúčtovaných žalovanému v jednotlivých výpisoch činí spolu 1.039,03 eur. Vo výpise z účtu žalovaného za obdobie od 1. 7. 2017 do 11. 7. 2017 je uvedené, že ku dňu 30. 6. 2017 mal výpis z účtu žalovaného zostatok -2.258,73 eur k čomu boli v mesiaci júl 2017 pripočítané úroky vo výške -17,55 eur a poplatok označený ako prípl. za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. vo výške -5,- eur a dňa 11. 7. 2017 bol uskutočnený bezhotovostný prevod sumy 2.281,28 eur ako dlhu klienta, čím nový zostatok na účte žalovaného je 0,00 eur.

8. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

9. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

10. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

11. I keď základná zákonná úprava zmluvy o bežnom účte je obsiahnutá v Obchodnom zákonníku, ktorý v § 261 tento zmluvný typ radí medzi tzv. absolútne obchody, nič to nemení na tom, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Najvyšší súd Slovenskej republiky už judikoval (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014), že toto ustanovenie (§ 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka), sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi stranami sporu bola platne uzavretá spotrebiteľská zmluva o bežnom účte, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol žalovanému osobný účet. O debetnom zostatku na účte žalobca predložil výpisy z účtu za dobu od 31. 5. 2014 do 11. 7. 2017, posledný z týchto výpisov je s vykazovaným zostatkom 0 s tým, že počet kreditných položiek 1: v sume 2.281,28, počet debetných položiek 2: v sume spolu -22,55.

13. K tomuto výpisu, k jeho obsahu, žalobca v žalobe poskytol vysvetlenie súdu, že nemá ísť o kreditnú položku, ktorá by bola vznikla úhradou tejto sumy žalovaným, ale ide o internú transakciu banky, ktorá súvisela s uzatvorením účtu ku dňu 11. 7. 2017. Žalobca predložil ešte Všeobecné obchodné podmienky účinné od 1. 11. 2013, Sadzobník poplatkov účinný od 1. 8. 2017 a úrokové sadzby produktov účinné od 1. 8. 2017.

14. Žiadne iné dôkazy na preukázanie svojho nároku žalobca neoznačil ani nepredložil. V žalobe poukazoval na bod 3.8 Všeobecných obchodných podmienok a tvrdil, že žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania, pričom súčasne poukázal aj na bod 3.12 Všeobecných obchodných podmienok v zmysle ktorého ak nastane nepovolené prečerpanie, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať, pričom po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

15. Zo žalobcom predložených výpisov z účtu vyplýva, že žalovaná pohľadávka pozostáva jednak zo žalovaným prečerpaných peňažných prostriedkov, vzniknutých tak, že žalovaný reálne čerpal prostredníctvom platieb kartou, výberov hotovosti z bankomatu a rôznych prevodov vyššiu sumu, ako na účet v jednotlivých mesiacoch reálne posielal, a zároveň táto pohľadávka zahŕňa aj žalovanému účtované úroky (vo výške spolu 1.039,03 eur) a rôzne poplatky, ktoré v súhrne s uvedeným prečerpaním dosiahli výšku 2.281,28 eur. Žalobca tvrdí, že jednalo sa tu o nepovolené prečerpanie. V žalobcom predložených výpisoch z účtu je však zaznamenané aj „povolené prečerpanie“, keď hneď na prvom žalobcom predloženom výpise z účtu (za obdobie od 31. 5. 2014 do 30. 6. 2014) je v závere uvedené, že výška limitu povoleného prečerpania platná od 6. 6. 2014 je 150,- eur a že výška limitu povoleného prečerpania platná od 19. 6. 2014 je 500,- eur, pričom aj pri jednotlivých položkách vo výpise je zaznamenané „čerpanie povoleného prečerpania za príslušný deň“. Tak je tomu aj v ďalších výpisoch kde sú v závere zaznamenané rôzne aktuálne „výšky limitu povoleného prečerpania“, pričom pri debetných položkách je tam zaznamenané aj „čerpanie povoleného prečerpania za príslušný deň“ a pri kreditných položkách (prijatých úhradách na účet) je tam zaznamenané aj „splátka povoleného prečerpania za príslušný deň“, viď napr. výpis z účtu na obdobie od 1. 7. 2015 do 31. 7. 2015 na čl. 49 spisu.

16. Vzhľadom na tvrdenie žalobcu o vzniku nepovoleného prečerpania na účte a vzhľadom na „povolené prečerpanie“ zaznamenané na výpisoch z účtu bolo pre rozhodnutie vo veci vzhľadom na žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov potrebné zaoberať sa zákonnými podmienkami vzniku nároku na úroky a poplatky pri „prečerpaní“ účtu.

17. Podľa § 2 písm. e) zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20. 11. 2013, teda ku dňu uzavretia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb stranami na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

18. Je zrejmé, že povolené prečerpanie, o ktorom pojednávajú jednotlivé výpisy z účtu predložené žalobcom nemôže byť dôsledkom jednostranného rozhodnutia, či nanútenia veriteľa, ale môže byť len výsledkom konsenzu, teda dohody zmluvných strán o jeho poskytnutí. Žalobca ale v spore nepreukázal, že k takému konsenzu došlo a že strany platne, v súlade s podmienkami vyžadovanými na to zákonom o spotrebiteľských úveroch dohodli povolené prečerpanie na účte. Žalobca totiž žiadnu dohodu - zmluvu o povolenom prečerpaní do momentu vyhlásenia dokazovania za skončené súdu nepredložil. Zákon o spotrebiteľských úveroch pritom úver formou povoleného prečerpania, ak nejde o taký, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca (§ 1 ods. 3 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z.) čo vychádzajúc z predložených výpisov nie je tento prípad radí medzi spotrebiteľské úvery a striktné upravuje jednak podmienku zmluvného základu povoleného prečerpania, ako aj podmienky takejto zmluvy ako aj podmienky vzniku nároku na úroky a poplatky za daný úver. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 3 ods. 1 písm. a) až d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a § 3 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 4 ods. 14 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 5 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, 6 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 12 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, § 20 až 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a § 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>.

19. V danom prípade nebolo žalobcom vôbec preukázané uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní (podľa žaloby a výpisov z účtu malo sa pritom jednať o prečerpanie, nie o prekročenie podľa § 1 ods. 5 a § 2 písm. f) zákona). Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s jeho § 9 ods. 1 na ktorý § 1 ods. 4 priamo odkazuje pritom taká zmluva musí mať písomnú formu.

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20. 11. 2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a w) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>.

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalobca, ktorý sám predložil výpisy z účtu v ktorých je uvedené povolené prečerpanie nepreukázal dohodu (zmluvu) o poskytnutí povoleného prečerpania, ktorá podľa

§ 1 ods. 4 v spojení s § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu, nemožno mu priznať ani úroky a poplatky spojené s úverom formou povoleného prečerpania, keďže tým, že vôbec nepreukázal zmluvu o povolenom prečerpaní zároveň logicky nepreukázal ani splnenie náležitostí takejto zmluvy podľa § 10 ods. 1 uvedeného zákona (napr. dojednanie doby trvania, celkovej výšky, úrokovej sadzby úveru formou povoleného prečerpania - § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/) čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) tohto zákona spôsobuje že žalobcovi nevznikol nárok na úroky a poplatky spojené s takýmto prečerpaním.

23. Preukázanie uvedených skutočností pritom bolo nevyhnutné, lebo ak žalobca v žalobe svoje nároky na jednej strane vyvodzuje z nepovoleného prečerpania na bežnom účte a na druhej strane predloží výpisy z účtu v ktorých prečerpanie do určitej výšky je vedené ako „povolené“ pričom ale súčasne žalobca nepreukázal či vôbec, kedy a ako malo byť povolené prečerpanie so žalovaným dojednané, aby bolo okrem iného zrejme, kedy už nejde o povolené, ale o žalobcom tvrdené nepovolené prečerpanie, aká mala byť prípadne dojednaná výška povoleného prečerpania, jeho podmienky, poplatky a úroky s ním spojené, potom je zrejme, že žalobcovi nemožno priznať žiadne úroky za takéto prečerpanie, keďže nesplnenie daných podmienok zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úveru. K tomu podporne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/115/2017 týkajúci sa rovnakého nároku žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., bod 4 odôvodnenia rozsudku.

24. Pre úplnosť súd uvádza, že na nepriznanie úroku žalobcovi súd tu aj ďalšie dôvody, a teda aj keby sa nejednalo o bezúročný a bezpoplatkový vzťah, i tak by žalobcovi nebolo možné priznať úroky účtované žalovanému v jednotlivých mesačných výpisoch z účtu a požadované žalobcom aj do budúcnosti zo sumy 2.281,28 eur od 12. 7. 2017 do zaplatenia vo výške 28 % ročne.

25. Je zrejme, že žalovanému bolo fakticky umožnené prečerpať peňažné prostriedky na bežnom účte, pričom z tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov nevyplýva pochybnosť, že žalovanému po započítaní kreditných a debetných transakcií vznikol na poskytnutej istine dlh, keďže z účtu vybral viac ako naň vkladal. Zo žalobcom predložených výpisov z účtu vyplýva, že zo žalovanej sumy 2.281,28 eur časť vo výške 1.242,35 eur sú úroky a rôzne poplatky (okrem mesačného poplatku za vedenie účtu) a časť vo výške 1.038,93 eur je „čistá istina“, teda suma rozdielu medzi vkladmi a výbermi žalovaného a súčet mesačných poplatkov za vedenie účtu.

26. Vychádzajúc zo žalobcom predložených výpisov z účtu potom súd je toho názoru, že zo žalovanej sumy 2.281,28 eur priznať žalobcovi možno len časť vo výške 1.038,93 eur pozostávajúcu práve z čistej „istiny“, teda sumy rozdielu medzi výškou peňažných prostriedkov žalovaným z účtu čerpaných a ním na účet vložených a tiež z mesačných poplatkov za vedenie účtu. Súd však za nepreukázaný a nedôvodný má nárok žalobcu na zaplatenie ostatných poplatkov a úrokov uplatnených žalobcom.

27. Čo sa týka úrokov, okrem už odôvodnenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ďalší samostatný dôvod ich nepriznania je ten, že žalobca nepreukázal platnú dohodu o ním tvrdenej výške úrokovej sadzby. Pre úver je úročenie typické (§ 497 Obchodného zákonníka), no je zrejme, že výška úrokovej sadzby nemôže byť výsledkom len jednostranného rozhodnutia veriteľa, ale len výsledkom dohody s dlžníkom, keď aj Obchodný zákonník v § 502 výslovne stanovuje, že od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Žalobca pritom nepreukázal dojednanie s dlžníkom o tom, že úver či nepovolené prečerpanie sa bude úročiť práve žalobcom tvrdenou úrokovou sadzbou. Nebola žalobcom preukázaná platná dohoda o výške úroku z ktorej žalobca vychádzal pri vyčíslení žalovaného nároku, pričom jednostranné oboznámenie dlžníka s úrokovou sadzbou veriteľa prostredníctvom vývesky, či veriteľom jednostranne stanoveného „sadzovníka“ nie je možné považovať za dohodu o úroku.

28. Základným princípom civilného práva je princíp pacta sunt servanda, ktorý hovorí, že zmluvy sa majú dodržiavať. Z neho vyplýva zásada nezmeniteľnosti zmluvy jednostranným úkonom zmluvnej strany. Uvedený princíp sa neuplatňuje bezvýnimčne, no podľa názoru súdu v prípade dohody o úrokoch platí v tom zmysle, že nie je možné dohodu o výške úroku nahradiť žiadnym jednostranným stanovením výšky úroku veriteľom. Žalobca v súdenom spore pritom nepreukázal dohodu o konkrétnej výške úroku so žalovaným. Ak žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie úrokov, ktoré vyčísliť v jednotlivých

predložených výpisoch z účtu s tým, že vychádzal pri tomto vyčíslení z konkrétnej výšky úrokovej sadzby, bolo jeho povinnosťou preukázať dojednanie o takejto výške úrokovej sadzby so žalovaným, čo nesplnil. Vo vzťahu k dohode o výške úroku súd uvádza, že vo sfére spotrebiteľských vzťahov (nie tu pochyb, že žalovanému povolené prečerpanie poskytované bolo na osobnú spotrebu) aplikovateľný je len taký názor, aký potvrdil aj nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy. Súd v súvislosti so svojim názorom o neakceptovateľnosti jednostranného stanovenia a oznamovania výšky úrokovej sadzby, napr. len na výveske, resp. webovej stránke banky poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 329/13, z ktorého cit.: "... nielenže suma úroku za úver nebola transparentne uvedená v úverovej zmluve, ale ani v Obchodných podmienkach k tejto zmluve, pričom na tomto mieste ústavný súd prisvedča tvrdeniu krajského súdu, že splnenie tejto obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy nemožno nahradiť oznámením o úrokovej miere v obchodných priestoroch sťažovateľky".

29. Žalobca individuálne, platnú dohodu o konkrétnej výške úroku so žalovaným z ktorej vychádzal pri vyčíslení svojho nároku na úroky nepreukázal, preto by mu súd úroky priznať nemohol ani keby nešlo o bezúročný a bezpoplatkový vzťah, a aj preto v časti o zaplatenie úrokov žalobu zamietol.

30. Navyše v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na „úroky“ ktoré v žalobe vyvodzuje z bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15. 10. 2015, č. k. 9C/113/2015-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 11. 2016, č. k. 21Co/10/2016-72, v ktorom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok žalobcu je pre svoju neprijateľnosť (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) neplatná. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

31. Vyhovenie žaloby v časti o zaplatenie úrokov vyvodzovaných z ustanovenia, ktoré už súdmi bolo právoplatne vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku by teda zjavne obišlo zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Ak ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú a takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť), akceptovaním jej účinkov a ďalšieho používania dodávateľom by sa vytvoril protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by teda súd v tu súdenom spore priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nenaplnil by sa účel a zmysel § 53a Občianskeho zákonníka a išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

32. Súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že ročný úrok za poskytnutie úveru dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi (§ 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku za poskytnutie úveru v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 9. 2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 8. 2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9. 11. 2010, sp. zn. 17Co/313/2010).

33. Koniec koncov, názor súdnej praxe o nemožnosti priznať žalobcovi daný 28 % úrok už pre žalobcu nemôže byť nijako nový, či prekvapivý, keď aktuálne napr. aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.

zn. 3Co/83/2017 alebo v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/115/2017 bol daný záver vo vzťahu k neprijateľnosti a neexistencii nároku žalobcu na úrok vo výške 28 % pri rovnakých skutkových okolnostiach opätovne potvrdený. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 17Co/115/2017 k úroku žalobcu vo výške 28 % ročne výslovne uviedol, cit.: „Ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (12 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili sudy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 9. 2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 8. 2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9. 11. 2010, sp. zn. 17Co/313/2010). Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1. 4. 1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18% a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom“.

34. Keďže nebolo vôbec preukázané uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, za dané prečerpanie nepatria žalobcovi nielen úroky ale ani poplatky, okrem poplatkov za vedenie účtu, nakoľko tie súvisia so samotným pôvodným, základným záväzkovým vzťahom strán (dohodou o zriadení osobného účtu žalovaného). Poplatok za vedenie účtu sa totiž týkal hlavného predmetu plnenia, ktorý bol v záujme žalovaného (keďže žalovaný nepochybne uzavrel so žalobcom zmluvu o zriadení osobného účtu a tak nesporne bol si vedomý a uzrozumený s mesačným poplatkom za vedenie tohto účtu o dojednaní ktorého tak súd nemal pochybnosti). Keďže z výpisov z účtu predložených žalobcom vyplýva, že žalovaný dostal sa na účte do „mínusu“, ak by uvedenú sumu žalobcovi nevrátil, bezdôvodne by sa obohatil na jeho úkor, preto nárok na zaplatenie sumy 1.038,93 eur titulom skutočne prečerpaných a nevrátených peňažných prostriedkov a poplatkov za vedenie účtu žalobca má a preto tento nárok súd mu priznal.

35. V časti požadovaných úrokov a poplatkov vo výške spolu 1.242,35 eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vo vzťahu k nepriznaným poplatkom, ktoré vo výpisoch z účtu sú označené ako popl. zist. zost. ATM inej banky (vo výške spolu 4,80 eur), poplatok za výber hotovosti z bankomatu v SR (vo výške spolu 12,- eur), poplatok za zrušenie TP (vo výške spolu 2,- eur), poplatok za hotovostný výber (vo výške spolu 4,- eur), zrážková daň (vo výške spolu 0,02 eur), poplatky za upomienky (vo výške spolu 120,- eur), výzvu (vo výške spolu 30,- eur) a tiež poplatok označený ako „prípl. za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. (vo výške spolu 30,- eur) súd navyše uvádza, že tieto žalobca ani nijako neodôvodnil a nepreukázal, v časti uvedených poplatkov tak neuniesol ani bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno. Žalobca dané poplatky jednotlivo nešpecifikoval, nekonkretizoval a nezdôvodnil. Neuviedol, či tieto majú základ a súvisia s bežným účtom, alebo prečerpaním. Žalobca predložil síce sadzobník poplatkov, no nijako neodôvodnil ktorou časťou daného sadzobníka ktorý konkrétny poplatok, kedy a za čo vyúčtovaný má byť preukázaný. Žalobca pritom uplatnil nárok na úroky a poplatky (viacerých druhov s rôznou výškou a základom) vo výške spolu 1.242,35 eur, čo je viac než 50 % rozsahu uplatneného nároku a tak je zrejme, že povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v tejto časti žaloby nemožno splniť púhym všeobecným konštatovaním, že v zmysle zmluvy je banka oprávnená účtovať poplatky podľa sadzobníka. Ak žalobca uplatnil nárok na zaplatenie viacerých poplatkov s rôznou výškou a základom, bol povinný každý jeden takýto poplatok a nárok náležite zdôvodniť a preukázať, aby súd vedel posúdiť oprávnenosť daných poplatkov, posúdiť ich súlad s príslušnými hmotnoprávnymi ustanoveniami a ustanoveniami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, keď napríklad vo výpisoch z účtu je uvedený aj príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkonom rozhodnutia o ktorých ale takisto v žalobe nie je zmienka ani dôkaz, pričom v žalobe nebola vôbec tvrdená ani preukázaná žalobcom žiadna exekúcia na účte.

36. Povinnosťou žalobcu je tvrdiť rozhodujúce skutočnosti z ktorých vyvodzuje svoj nárok a predložiť, či aspoň označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods. 1, 3 CSP). Opisanie rozhodujúcich skutočností pritom v žiadnom prípade nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Povinnosťou súdu potom je posúdiť, či tvrdené skutočnosti sú označenými dôkazmi preukázané. Nie je ale povinnosťou, no ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho poslania musí byť nezávislý a nestranný si skutočnosti rozhodujúce pre ten ktorý uplatnený nárok domýšľať a hádať a hľadať ktorým z predložených dôkazov by asi takýto nezdôvodnený nárok mohol byť preukázaný, aby mohol nárok priznať.

37. Navyše je treba v súvislosti s danými poplatkami uviesť, že žalobca napr. v predložených výpisoch z účtu účtoval (a žaluje) poplatky za výbery z bankomatov, či poplatok za zrušenie trvalého príkazu (viď výpis z účtu na čl. 24 spisu), hoci súčasne predložil sadzobník poplatkov (čl. 78 spisu), podľa ktorého v mesačnom poplatku za vedenie osobného účtu vo výške 3,90 eur sú už zahrnuté výber hotovosti z bankomatu žalobcu a zrušenie trvalého príkazu. Ak sa vzhľadom na uvedené napriek tomu malo jednať o poplatky nezahrnuté v mesačnom poplatku za vedenie účtu, žalobca potom bol povinný jednoznačne takúto výnimku zdôvodniť, čo sa nestalo.

38. Navyše súd poukazuje na to, že podľa výpisov z účtu žalovaný posledný výber z účtu realizoval ešte dňa 9. 7. 2015 keď z bankomatu žalobcu vybral hotovosť 50,- eur (čl. 49 spisu) a odvtedy účet reálne vôbec nepoužíval. Ďalej mu boli účtované už len úroky, poplatky, poplatky za upomienky... Žalobca teda napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného veľmi dlhú dobu nepristúpil k ukončeniu vzťahu, ale ďalšie 2 roky len účtoval na ťarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov a úrokov, čo podľa názoru súdu nie je výkonom práv v súlade s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

39. Pokiaľ ide o sumu predstavujúcu poplatky za upomienky a výzvy vo výške spolu 150,- eur (8 x 15,- eur, 1 x 30,- eur), k tomu súd uvádza, že poplatok za upomienku a výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 15,- eur, 30,- eur sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/115/2017 z ktorého citovala rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22. 5. 2014, v ktorom krajský súd uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú je treba považovať zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejmy vlastný ekonomický záujem žalobcu - banky. Podľa súdu je v účtovaní takýchto poplatkov, keď v danom prípade žalovanému každý mesiac, po dobu 8 mesiacov po sebe bol účtovaný poplatok za upomienku vo výške až 15,- eur citeľná snaha žalobcu o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - žalobcu spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Žalobcovi by bolo možné priznať len náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených so zasielaním upomienok, výziev. Žalobca však v konaní nepreukázal, či a v akej výške mu vznikli náklady v súvislosti so zasielaním upomienok, dokonca vôbec nepreukázal ani to, či žalovanému upomienky a výzvu zasielal, teda nepreukázal ani samotný základ takýchto poplatkov, aj preto mu poplatky za upomienky a výzvu súd nepriznal.

40. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd zo žalobcom uplatnenej sumy 2.281,28 eur za dôvodne uplatnenú považoval časť vo výške 1.038,93 eur, ktorá podľa žalobcom predložených výpisov z účtu predstavuje sumu reálne prečerpaných a nevrátených peňažných prostriedkov a tiež sumu „poplatkov

za vedenie účtu“ vo výške spolu 144,30 eur (37 mesačných poplatkov po 3,90 eur). V časti o zaplatenie sumy 1.242,35 eur ktorá podľa žalobcom predložených výpisov z účtu predstavuje úroky (vo výške spolu 1.039,03 eur) a poplatky označené ako popl. zist. zost. ATM inej banky (vo výške spolu 4,80 eur), poplatok za výber hotovosti z bankomatu v SR (vo výške spolu 12,- eur) poplatok za zrušenie TP (vo výške 2,- eur), poplatok za hotovostný výber (vo výške spolu 4,- eur), poplatok za hotovostný vklad (vo výške spolu 0,50 eur), zrážková daň (vo výške spolu 0,02 eur), poplatky za upomienky, výzvy (vo výške spolu 150,- eur) a tiež poplatok označený ako „prípl.za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. (vo výške spolu 30,- eur) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže žalobcovi z dôvodov už uvedených nárok na úrok vo výške 28 % ročne nevznikol, zamietnutá bola žaloba aj v časti o zaplatenie úroku v tejto výške od 12. 7. 2017 do zaplatenia.

41. Keďže žalovaný žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobcovi prisúdenú sumu v splátkach vo výške 40,- eur mesačne spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Súd má za to, že vzhľadom na výšku dlžnej sumy splátkou, ktorá zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia je splátka vo výške 40,- eur mesačne. Súd vzal na zreteľ aj skutočnosť, že žaloba dôvodná bola len v časti a tiež porovnanie dopadu, ktorý by mohlo mať nevyhovenie žiadosti o splátky na pomery žalovaného v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu, ktorý ako veľká banka plnením žalovaného v splátkach nebude zďaleka tak výrazne dotknutý ako by bol žalovaný, ak by mu súd požadované splátky nepovolil.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá. Teda tak žalobca ako i žalovaný boli v časti úspešní, v časti neúspešní.

43. V danom prípade vychádzajúc z výšky žalovaného nároku, ktorý bol v sume 2.281,28 eur s príslušenstvom je zjavné, že pri prisúdenej istine 1.038,93 eur prevažujúci úspech v spore je na strane žalovaného.

44. Úspech žalobcu bol teda prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu mu ani vznik žiadnych preukázateľných trov konania nevyplýva, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal (podporne pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.